

Manifestacijom koja prethodi želi da iskaže i odrazi to – svoju baštinu, svoja savremena dostignuća i svoj duh spreman da otvoreno i bez predrasuda prihvati i pozdravi u svojoj sredini sve ono što je humano, plemenito i progresivno.

Ako je riječ o onom prvom – o sopstvenom, sarajevskom identitetu – sigurno je da ovaj grad i njegovi žitelji, Muslimani, Srbi, Hrvati, Jevreji i predstavnici mnogih narodnosti, imaju i u širem društvenom i u širem kulturnom kontekstu šta reći.

Tragovi brojnih i dalekih kultura i civilizacija na ovom tlu govore o burnim vremenima, mijenama i tragičnim sudarima. Ta dugačka i dramatična priča postaće posebno osebnom nastankom prvih urbanih vizura grada Saraj-ovasi (po saraju, odnosno rezidenciji tadašnjeg sandžak-bega i prostoru – polju koje se prostiralo ispred rezidencije) u doba utemeljitelja-namjesnika tadašnje Bosne Isak-bega Ishakovića (1462).

Slijede potom impresivni biljezi decenija i vijekova u kojim se na buran način isprepliću ljudske sudbine, ljudske mijene, uzdignuća i tragedije, usponi i padovi. Sve je to tkalo, nit po nit, šaru po šaru, korak po korak, jedinstven mozaik burne sarajevske istorije i njegove baštine; islamizaciju dijela domaćeg stanovništva i dramatične tokove nacionalno-socijalnih mijena; proces navikavanja da pod spoljnim pritiskom žive pod istim svodom grada nacionalne, religijske i civilizacijske različitosti; stvaranje posebnog, sarajevskog duha otvorenosti, tolerancije i prefinjenosti u osjećanju za pravedno, zajedničko, humano i plemenito.

To je čuvana sarajevska tekovina zajedničkog življenja u bratstvu, slobodi i najsuptilnijem njegovanju riznice skupih vrijednosti materijalnog i duhovnog života.

## KULTURNO-POVIJESNA RIZNICA

Taj sarajevski hod po trnovitom putu ponajmanje izdašne istorije – od blistavih graditeljskih domena u doba bosanskog sandžak-bega Gazi Husrev-bega (1521-1541) kada grad izrasta u Šcher, preko brojnih buna, osvajačkih pohoda, paljevina i izrastanja iz pepela, do savremenih uzdignuća u zajedničkom i jedinstvenom pohodu Muslimana, Srba, Hrvata, Jevreja i drugih narodnosti koje žive na ovom tlu u borbi za konačnu slobodu (Sarajevo je u antifašističkoj NOB-i izgubilo svakog svog osmog stanovnika – ukupan broj žrtava fašističkog terora je 9.071 građanin) – ostavio je za sobom doista snažne, brojne i upečatljive tragove. Danas ova istorijska obilježja, kao jedinstvena riznica i baština, predstavljaju svojevrsnu kulturno-istorijsku dimenziju grada.

Sigurno je da taj duboki sarajevski korijen u različitim civilizacijskim, religijskim i kulturnim prostorima minulih vremena znači danas ne malu